

Список використаних джерел:

1. Цивільний кодекс України: Закон України від 16.01.2003 р. № 435-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15>.
2. Фазикош В. Г., Булеца С. Б. Цивільне право України: особлива частина: підручник. Київ: Знання, 2013. 543 с.

Логінова М. В.,

викладач кафедри
цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
капітан поліції

Ткачова Ю. В.,

курсант
Навчально-наукового інституту
права та підготовки фахівців для
підрозділів Національної поліції
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПРОБЛЕМАТИКА ЗАХИСТУ ПРАВ СПОЖИВАЧІВ В УКРАЇНІ

Захист прав споживачів в Україні загалом регулюється Цивільним кодексом України (далі ЦК) книгою п'ятою. Проте в ЦК це все регулюється на загальних підставах та викладається загалом.

Тому з метою більш чіткого регулювання взаємовідносин між споживачами товарів та послуг, виробниками і продавцями товарів, виконавцями робіт і надавачами послуг різних форм власності, встановлюють права споживачів, а також визначають механізм захисту та основи реалізації державної політики у сфері захисту прав споживачів у 12.05.1991 в Україні був прийнятий Закон «Про захист прав споживачів» [1].

Варто детальніше розглянути захист прав споживача в сфері торгівельних відносин.

В цьому законі вказуються всі ключові поняття які регулюють відносини між всіма учасниками процесу купівлі продажу, всі особливості таких відносин та певні нюанси.

Цікавим є те, що ЗУ «Про захист прав споживачів» в якійсь мірі обмежує права споживачів, якщо порівнювати зі статтею ЦК України з такими же приписами.

Наприклад, якщо ст. 678 ЦК України передбачує, що покупець, якому переданий товар неналежної якості, має право, вимагати від продавця за своїм вибором:

- 1) зменшення цін;
- 2) безоплатного усунення недоліків товару;
- 3) відшкодування витрат;

то в ст. 8 ЗУ «Про захист прав споживачів» вказується, що відшкодування поверненого товару буде залежати від того який недолік товар мав до цього тобто недолік або істотний недолік [2].

Проблематика ще в тому, що і ЗУ «Про захист прав споживачів» і Цивільний кодекс України не регулюють відносини які стосуються придбання вторичних речей, тобто не від виробника через магазин, а від одного володаря річчю до другого.

В таких випадках здебільше дуже важко взагалі відслідкувати та зафіксувати момент придбання товару (бо якщо робити це з рук ти ніяк не отримаєш розрахунковий документ (чек), що підтверджує факт купівлі-продажу). Як наслідок потім важко довести про недоліки які могли бути наявні при передачі товару, тому питання урегулювання можливих конфліктних ситуацій повинно вирішуватись одразу.

Отже, найголовніше, що повинен засвоїти кожен громадян, що необхідно знати свої права і вміти їх захистити не прибігаючи до допомоги юристів, та варто знати, що є ситуації в яких варто самостійно передбачити та оговорити всі нюанси можливого розвитку подій.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про захист прав споживачів». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1023-12#Text>.
2. Цивільний кодекс України, ст. 678. URL: https://protocol.ua/ru/tsivilniy_kodeks_ukraini_stattya_678/